

Opinió > Carles Boix | 00:10 h.
29/07/2011

Penjant d'un fil

PEDAÇOS FINANCERS

"Aposto el que vulguin que l'anomenada comptabilitat creativa existeix a tot arreu i, sobretot, a nivell autònomic"

Carles Boix

La reunió del Consell de Política Fiscal i Financera d'aquest dimecres es va cloure amb una roda de premsa on la ministra Salgado va fer un discurs incomprensible (l'únic que vaig entendre és que estava passant molt fred, propi d'una sala amb l'aire condicionat engegat a tota marxa, perquè s'alçava les vores del coll de camisa constantment) que va deixar els periodistes estabornits i, al capdavant, fora de joc (ells també devien de passar fred, tot i que no els vaig poder veure en cap moment i, en realitat, tampoc els vaig poder sentir). En tot cas, l'endemà de la reunió (dijous), la premsa ens ha informat que el Ministeri d'Hisenda, que està en contra d'aprovar automàticament l'emissió de deute públic autonòmic als mercats, sembla disposat, en canvi, a crear una línia oficial de crèdit a través de l'ICO per finançar les comunitats autònomes.

Sempre s'aprèn alguna cosa perquè abans d'aquest Consell, famós per aprovar pactes fiscals que no es compleixen, jo creia, equivocadament, que totes dues coses tenien un sol nom, el de "deute", sobretot perquè la línia de crèdit de l'ICO haurà de venir de diners obtinguts mitjançant un crèdit dels mercats financers o del Banc d'Espanya o mitjançant una transferència de l'administració pública (que, al capdavant, haurà de demanar un crèdit davant del mercats financers o directament del Banc d'Espanya si no vol retallar la despesa pública en un altre lloc o apujar els impostos).

Si vostès no ho acaben de veure clar que vol dir tot això, els confesso que jo tampoc. O, potser sí. Sona a joc comptable d'un govern, el central, que ha de quedar bé amb els mercats financers i, sobretot, amb la temuda Europa. I, que, alhora, sap que les comunitats autònomes, si més no algunes, caminen per la corda fluixa de la fallida i de la incapacitat de pagar nòmines. I que aleshores inventa el que un malpensat (i jo no en sóc gens, de malpensat) anomenaria "sistema de dos llibres de comptabilitat", un anomenat Estat-Estat i l'altre Estat-ICO amb l'esperança que ningú s'ho mirarà gaire, tot això. Una esperança raonable d'altra banda: 1/ perquè les eleccions estan a tocar i el bunyol ja se'l menjarà el nou govern; i 2/ perquè algunes comunitats autònomes estan tan desesperades que acceptaran, sense filar gaire prim, rebre diners de qui sigui i com sigui.

Això no és Grècia, per descomptat. I ho dic sense ironia. Però, aposto el que vulguin que l'anomenada comptabilitat creativa existeix a tot arreu i, sobretot, a nivell autònomic. Cada cop que la premsa de fora (de Madrid i l'anglo-saxona) critica el sistema autonòmic i la manca de disciplina fiscal dels governs regionals, els catalans responen donant grans mostres d'indignació, com si algú hagués qüestionat l'honor de la seva filla més preuada. S'equivoquen. El que haurien de fer és demanar a l'Estat espanyol i, sobretot, a Brussel·les que envii immediatament un exèrcit

d'auditors independents a totes les comunitats regionals espanyoles a revisar-les i, si procedia, a tancar-les. O és que vostès poden creure que els plans pressupostaris autònomic aprovats pel CPFF aquest dimecres es basen en premisses creïbles? Efectivament, a mi no em pertoca constestar la pregunta. Però sí que voldria recordar que el pla presentat per la Generalitat de Catalunya, fet amb paràmetres (i retallades) molt realistes, no va ser aprovat pel ditxós Consell.

En una paraula, si algú no hi posa remei, això va camí de ser el començament de la fi del sistema autonòmic com el coneixem. Perjudicarà aquest nou estat de coses a Catalunya o la beneficiarà? Depèn del joc que jugui el govern de Catalunya. Ara, vist com van les coses, segurament la primera més que la segona. I aquí va un possible pronòstic de política-ficció (que cal entendre com una mera probabilitat): a mesura que les comunitats autònomes no puguin pagar, algunes, les més "honorables" (i espanyoles), demanaran a l'Estat que les rescati i que es quedi part de les seves competències; i, davant d'aquest exemple, l'Estat decidirà intervenir les altres que no puguin arribar a fi de mes, en nom de l'interès general de la ciutadania espanyola. O és que no és això el que sembla albirar-se a la darrera sentència del TC emesa el mateix dia de la reunió del CPFF?

3 **cati:** Enric Giner: Sempre hi ha una sèriede "actius" que es poden "valor...